

Sygn. akt II Ka 326/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Ryszard Warda (spr.)

Sędzia Magdalena Dąbrowska

Sędzia Jerzy Pałka

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale Prokurator: Anny Bałazy, Ewy Romanik

po rozpoznaniu 3 lutego 2021 r. na rozprawie

sprawy **M. S.**

oskarżonego o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z 1 września 2020 r. sygn. akt II K 328/19

orzeka:

1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
2. zasądza od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa 340 zł. kosztów i opłaty za II instancję;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. 516,60 zł z VAT za obronę z urzędu oskarżonego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 326/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Ostrołęce z 01 września 2020 r. w sprawie II K 328/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

<i>Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania</p> <p>1. mające wpływ na treść wyroku naruszenie art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk, 410 kpk poprzez nieprawidłowe zastosowanie przedmiotowych przepisów, naruszenie przez Sąd I Instancji zasady swobodnej kontrolowanej oceny dowodów, nieuwzględnienie wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego M. S. oraz popadnięcie przez Sąd w dowolność ocen poprzez:</p> <p>a) bezpodstawną odmowę nadania przymiotu wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego M. S. w zakresie w jakim wskazywał on, iż w dniu 14 stycznia 2019 r., to nie on a mężczyzna z którym rozmawiał / pisał kierował w stosunku do niego wypowiedzi stanowiące groźby, w sytuacji gdy jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w niezależnym dowodzie z zeznań świadka S. K. oraz częściowo w treści załączonej do akt sprawy korespondencji sms;</p> <p>b) przyznanie waloru wiarygodności zeznaniom świadka S. B. (1) pomimo braku potwierdzenia ich w pozostałym materiale dowodowym, co winno skutkować zastosowaniem</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>przez Sąd art. 5 § 2 k.p.k. i rozstrzygnięciem istniejących w sprawie rozbieżności na korzyść oskarżonego</p> <p>c) zaniechanie wnikliwej oceny dowodu z zeznań świadka S. K. oraz odmowę nadania im przymiotu wiarygodności, w sytuacji gdy świadek jest osobą obcą dla stron i nie ma powodu dla jakiego miałby zeznawać w sprawie nieprawdę, a zeznania te są o tyle istotne iż w sytuacji diametralnie odmiennych twierdzeń oskarżonego i S. B. (1) pozwalają na ich weryfikację oraz ustalenie prawidłowego przebiegu ich rozmów oraz korespondują w pełni z wyjaśnieniami oskarżonego;</p> <p>d) pobieżną analizę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności korespondencji sms pomiędzy M. S. a S. B. (1) oraz nadanie jej znaczenia które z niej nie wynika, w sytuacji gdy oskarżony wyjaśnił znaczenie jego sms-ów czym potwierdził, iż w kontekście prowadzonych rozmów ze S. B. (1) nie doszło z jego strony do kierowania do niego żadnych gróźb;</p>	
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut niezasadny. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe bez uchybień, zebrany materiał dowodowy ocenił z uwzględnieniem zasadny wrazonej w art. 7 kpk.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny	

<p>oskarżonego M. S. od dokonania zarzucanego mu czynu w całości</p> <p>- uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania</p> <p>wymiary kary art. 37 a kk a w konsekwencji</p> <p>a) zmianę rodzaju orzeczonej w pkt 1 wyroku kary i wymierzenie oskarżonemu w miejsce kary pozbawienia wolności - kary grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł bądź kary ograniczenia wolności w wymiarze według uznania Sądu,</p> <p>oraz</p> <p>b) uchylenie pkt 2, 3, 4 i 6 wyroku w całości</p> <p>oraz:</p> <p>- zasądzenie na moją rzecz (adw. M. C.) kosztów obrony oskarżonego M. S. udzielonej w postępowaniu odwoławczym przed Sądem II instancji, według norm przepisanych, powiększonych o należny podatek VAT w wysokości 23 %.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność podniesionych zarzutów wykluczają zmianę wyroku w kierunku żądanym przez skarżącego.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych</p> <p>2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p>

	<p>rozstrzygnięcia polegający na przyjęciu, że oskarżony M. S. w dniu 14 stycznia 2019 r. w O. w toku prowadzonej rozmowy telefonicznej oraz poprzez wysyłanie wiadomości tekstowych SMS przy użyciu groźby bezprawnej polegającej na zapowiedzi utraty zdrowia i życia w celu wywarcia wpływu na S. B. (1) - występującego w toku postępowania nadzorowanego przez Prokuraturę Okręgową w Łomży pod sygnaturą PO I Ds. 106.2018 w charakterze świadka podlegał do odwołania uprzednio złożonych zeznań i złożenia fałszywych mających służyć za dowód w tym postępowaniu, a zatem iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona art. 233 § 1 kk w zb z art. 245 k.k. w sytuacji gdy z prawidłowej analizy materiału dowodowego brak jest możliwości dokonania takich ustaleń,</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego M. S. od dokonania zarzucanego mu czynu w całości</p> <p>- uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania</p> <p>wymiary kary art. 37 a kk a w konsekwencji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>a) zmianę rodzaju orzeczonej w pkt 1 wyroku kary i wymierzenie oskarżonemu w miejsce kary pozbawienia wolności - kary grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł bądź kary ograniczenia wolności w wymiarze według uznania Sądu,</p> <p>oraz</p> <p>b) uchylenie pkt 2, 3, 4 i 6 wyroku w całości</p> <p>oraz:</p> <p>- zasądzenie na moją rzecz (adw. M. C.) kosztów obrony oskarżonego M. S. udzielonej w postępowaniu odwoławczym przed Sądem II instancji według norm przepisanych, powiększonych o należny podatek VAT w wysokości 23 %.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność podniesionych zarzutów wykluczają zmianę wyroku w kierunku żądanym przez skarżącego.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 37 a kk. poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 zł w sytuacji gdy zachodzą podstawy do wymierzenia w miejsce kary pozbawienia wolności - kary</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	ograniczenia wolności lub kary grzywny,	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut niezasadny. Sąd nie dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego poprzez wymierzanie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zamiast kary ograniczenia wolności lub grzywny.		
Wniosek		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego M. S. od dokonania zarzucanego mu czynu w całości</p> <p>- uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania</p> <p>wymiary kary art. 37 a kk a w konsekwencji</p> <p>a) zmianę rodzaju orzeczonej w pkt 1 wyroku kary i wymierzenie oskarżonemu w miejsce kary pozbawienia wolności - kary grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł bądź kary ograniczenia wolności w wymiarze według uznania Sądu,</p> <p>oraz</p> <p>b) uchylenie pkt 2, 3, 4 i 6 wyroku w całości</p> <p>oraz:</p> <p>- zasądzenie na moją rzecz (adw. M. C.) kosztów obrony</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oskarżonego M. S. udzielonej w postępowaniu odwoławczym przed Sądem II instancji, według norm przepisanych, powiększonych o należny podatek VAT w wysokości 23 %.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność podniesionych zarzutów wykluczają zmianę wyroku w kierunku żądanym przez skarżącego.		
3.4.	<p>Rażąca niewspółmierność kary</p> <p>4. orzeczenie w stosunku do oskarżonej rażąco niewspółmiernie surowej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby</p> <p>2 lat oraz kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 zł, w sytuacji gdy okoliczności dotyczące popełnionego czynu, warunki osobiste oskarżonego oraz jego zachowanie po dacie zdarzenia, czynią zasadnym orzeczenie kary grzywny lub kary ograniczenia wolności;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie zasadny. Wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i kara grzywny nie noszą cech niewspółmierności.		

Wniosek		
<p>Zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego M. S. od dokonania zarzucanego mu czynu w całości</p> <p>- uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania</p> <p>wymiary kary art. 37 a kk a w konsekwencji</p> <p>a) zmianę rodzaju orzeczonej w pkt 1 wyroku kary i wymierzenie oskarżonemu w miejsce kary pozbawienia wolności - kary grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł bądź kary ograniczenia wolności w wymiarze według uznania Sądu,</p> <p>oraz</p> <p>b) uchylenie pkt 2, 3, 4 i 6 wyroku w całości</p> <p>oraz:</p> <p>- zasądzenie na moją rzecz (adw. M. C.) kosztów obrony oskarżonego M. S. udzielonej w postępowaniu odwoławczym przed Sądem II instancji, według norm przepisanych, powiększonych o należny podatek VAT w wysokości 23 %.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność podniesionych zarzutów wykluczają zmianę wyroku w kierunku żądanym przez skarżącego.		

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwi ę z ł e o powodach uwzgl ę dnienia okoliczno ś ci	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd utrzyma ł zaskar ż ony wyrok co do winy oskar ż onego i orzeczonej kary.	
Zwi ę z ł e o powodach utrzymania w mocy	
<p>Apelacja jest bezzasadna.</p> <p>Wbrew zawartym w niej zarzutom kontrola odwoławcza zaskar ż onego wyroku wykaza ł a niepodwa ż alnie, i ż Sąd I instancji poczyni ł ustalenia faktyczne z poszanowaniem wszystkich norm postępowania karnego, w tym art. 7 kpk, tj. kształtujuj ą c swoje przekonanie na podstawie ca ł okształtu przeprowadzonych dowodów, ocenionych przy uwzgl ę dzeniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskaza ł wiedzy i do ś wiadczenia życiowego.</p> <p>Na wstępie nale ż y zauwa ż yć, że postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zosta ł o przeprowadzone prawidłowo. Sąd I instancji rozwa ż y ł wszystkie dowody i okoliczno ś ci ujawnione w toku rozprawy, na ich podstawie poczyni ł prawidłowe ustalenia faktyczne. Przedmiotem rozwa ż a ł S ą du by ł y dowody zarówno na korzy ś ć oskar ż onego, jak i wszelkie dowody im przeciwn e. Wszystkie te dowody zosta ł y ocenione zgodnie z zasadami logicznego rozumowania, wskaza ł wiedzy i do ś wiadczenia życiowego z uwzgl ę dzeniem zasad wynikaj ą cych z art.2, 4 k.p.k. i 5 § 2 k.p.k. Uzasadnienie wyroku odpowiada za ś wymogom art. 424 k.p.k. i pozwala na kontrolę prawidłowo ś ci rozstrzygnięcia.</p>	

Ocena dowodów przeprowadzonych w sprawie tj. ocenia zeznań świadka S. B. (2) nie nosi cech dowolności. Sąd Rejonowy wyjaśnił w uzasadnieniu swojego wyroku dlaczego, jego zdaniem, zeznania tego świadka zasługują na obdarzenie jej walorem wiarygodności. Niewątpliwie pomiędzy świadkiem a oskarżonym istnieje konflikt na tle finansowym. Konflikt jest na tyle silny, że doprowadził strony do wzajemnych nieporozumień. Wobec oskarżonego toczy się postępowanie karne w prokuraturze w Ł., gdzie S. B. (1) jest świadkiem. Z zeznań świadka wynikało, że oskarżony wyraźnie domagał się od oskarżonego, aby odwołał swoje wcześniejsze zeznania złożone w prokuraturze w Ł.. Nadto świadek czuł zagrożenie ze strony oskarżonego, obawiał się o swoje zdrowie oraz o to, że oskarżony otruje jego psy.

Sąd odwoławczy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, który prawidłowo ustalił, że M. S. domagał się od S. B. (2) odwołania zeznań. Dowody zebrane w sprawie (m.in. korespondencja sms-owa) wskazują, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego dokonania dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzić należy, iż ustalony stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości. Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzenia, oceniając dowody w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. Tym samym ustalenia faktyczne w zakresie ustalonego zachowania M. S. nie wykraczały poza ramy swobodnej oceny dowodów albowiem poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sędziowskim przekonaniem. Tym samym, jak to już wcześniej wskazano, nie może być uznany za trafny zarzut obrazy art. 7 k.p.k. albowiem jest on tylko wtedy skuteczny gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający - oceniając dowody - naruszył wskazane zasady.

Analiza pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, wbrew twierdzeniom skarżącej pozwala na poznanie przyczyn, dla których nie dano wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. S. oraz świadka S. K., w których nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Świadek ten jest dobrym kolegą, a więc osobą zainteresowaną aby materiał dowodowy w sprawie był korzystny dla oskarżonego.

Ponadto jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, w sytuacji gdy świadek S. K. był obecny podczas rozmowy telefonicznej oskarżonego i S. B. (2) winien zareagować odpowiednio tj. orientując się, że wobec kolegi kierowane są groźby, powinien powiadomić organy ścigania. Świadek ten zbagatelizował zagrożenie i nie zareagował odpowiednio. Dowód ten pojawił się stosunkowo późno, co koreluje ze stwierdzeniem wskazanym wyżej a dotyczącym niewiarygodności tego dowodu.

Błędnie został również postawiony przez obrońcę zarzut naruszenia reguły i n dubio pro reo. Dla oceny czy była przestrzegana ta zasada nie są miarodajne wątpliwości zgłoszone przez apelującego, ale to, czy orzekający w sprawie sąd rzeczywiście powziął lub powinien powziąć wątpliwości, co do treści ustaleń faktycznych, a wobec braku możliwości ich wyjaśnienia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego (vide: postanowienie SN z dnia 26 lipca 2007 r., IV KK 175/07, OSNKW 2007 nr.1, poz.1738). W niniejszej sprawie, nie można mówić o obrazie art.5 § 2kpk, gdyż Sąd Rejonowy poczynił kategoryczne ustalenia faktyczne, a zatem ewentualne zastrzeżenia mogą być rozstrzygane na płaszczyźnie respektowania przez Sąd Rejonowy dyrektywy swobodnej oceny dowodów wynikającej z art.7 k.p.k. W świetle realiów dowodowych, wersja forsowana przez podsądnego została w sposób skuteczny zakwestionowana. Nie sposób przeto odpowiedzialnie twierdzić o występowaniu dwóch konkurujących i nierozstrzygalnych wersji zdarzeń, co miałoby obliwować organ orzekający do postąpienia wedle reguły określonej w art. 5§ 2 kpk

Przechodząc do kwestii związanej z wymierzoną oskarżonemu karą, to nie jest ona rażąco niewspółmierną. O rażącej niewspółmierności kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 16 marca 2016 r. II AKA 51/16 LEX nr 2025521). Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy dostrzega okoliczności popełnienia przestępstw, które

determinują ujemną ocenę zachowania oskarżonego. Groźenie pokrzywdzonemu oraz zastraszenie go, jako świadka w celu wywarcia wpływu na zmianę zeznań zasługują na dezaprobatę i muszą spotkać się ze zdecydowaną odpłatą prawnokarną. Nadto należy mieć na uwadze fakt uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu. Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2019 r. w sprawie II K 1006/18 Sąd Rejonowy w Ostrołęce skazał oskarżonego za popełnienie czynu z art. 157 § 1 kk i inne na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 2.

Oczywistym jest, że cele prewencji indywidualnej – wychowawcze i zapobiegawcze - które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego mają zwykle prymat przed innymi, zwłaszcza negatywną prewencją generalną polegającą na wymierzaniu nadmiernie surowych sankcji. Sankcja sprawiedliwa nie powinna zatem wykraczać poza rzeczywistą potrzebę, właściwa reakcja karna to reakcja celowa, uwzględniająca wszystkie elementy decydujące o jej rodzaju i wymiarze, sprawiedliwa i akceptowana społecznie.

Zdaniem Sądu Odwoławczego w kontekście przeanalizowanych i wyeksponowanych przez Sąd meriti wszystkich istotnych okoliczności wpływających na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności, determinujących ocenę w zakresie stopnia winy, jak i stopnia szkodliwości społecznej, tj. rodzaju i charakteru naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem, nieusprawiedliwionych motywów działania - pomimo wcześniejszej karalności, orzeczona kara odpowiadają kryteriom, o których mowa w art. 53 k.k.

Reasumując stwierdzić należy, że apelacja wywiedziona przez obrońcę oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, a zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwi ęz le o powodach zmiany

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
<i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<i>Koszty Procesu</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt II. Pkt III	<p>Na podstawie art. 636 § 1 kpk Sąd zasądził od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 340 złotych.</p> <p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na podstawie § 4 ust. 1 - 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz. 18).na rzecz adwokat M. C. zwrot kosztów za obronę z urzędu w kwocie 516, 60 zł.</p>

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W całości, co do winy oskarżonego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana